

PAMÁTNÍK PADLÝCH VE SVĚTOVÉ VÁLCE.

Projeďte se po okolí a jistě vaší pozornosti neunikne bezpočet památníků padlým v 1.svět.válce. Naši předkové, včlenění do armády rakouskouherské, nepadli jen jak se dříve říkalo > za císaře pána < , ale také v československých legiích za novou republiku. Vlastenectví tenkrát nemělo hranic, v roce 1918 vznikl nový stát v Evropě – Československo. Lid to patřičným způsobem oslavoval a s úctou se klonil obětem této války, která nás vlastně dovedla ke vzniku republiky. Symbolem takto vzniklého svobodného státu se stal „tatiček prezident“ T.G.Masaryk.

Ve své Kronice Polních Voděrad z r.1938 píše říd'.uč.zdejší školy Jaroslav Procházka : „Svoboda vyrostla s nesmírného utrpení a z vřelé lásky k národu. Voděrady daly zahraničnímu odboji 6 bojovníků za svobodu. Frant. Maksa, učitel, a Jaroslav Karas, dělník, v Rusku padli. Ve vsi žijí ruští legionáři : František Cendelín, Frant.Kuchař a Václav Neuman a italský legionář Josef Kobylák, všichni dělníci nebo domkáři.“

12.6. r.1921, vesměs nákladem zdejšího Sboru dobrovolných hasičů obce, byl slavnostně odhalen našim spoluobčanům na „Kamhajku v třešňovce“ Pomník padlým ve světové válce. Pomník tento byl pořízen za 6 000 K , autorem byl Semler z Uhl.Janovic – psáno na nejspodnější destičce vpravo pod sloupkem. Uprostřed na černé desce je nápis : „Padlým vojínům věnuje sbor hasičů za přispění občanů obce Voděrad, příslušníkům kteří vehnáni byvše do války položili mladé životy za cizí hříchy a zločiny.“ Pod deskou touto je připomenuto slavnostní odhalení památníku : > 12.6.1921 < . Koho by to dneska napadlo postavit takového něco na takovém místě ? Holt taková byla doba.

„Jelikož tento pomník byl o samotě, 1 km od obce voděradské vzdálen a návštěva jeho byla spojena s jistými obtížemi, usneslo se obecní zastupitelstvo voděradské v roce 1930, že pomník tento dá nákladem obecním převést a postavit na místo vhodnější. V září r.1930 se tak skutečně stalo a pomník onen postaven u školy voděradské.“

Tak takto si mnozí z nás pamatujeme Památník padlých ve válce ještě do roku 1999, tehdy zřejmě „zloději na zakázku“ odvezli si kamennou sochu lva – snad je tenkrát nepotěšilo to, že prý snad tehdy při přepravě z Kamhajku sem, došlo k výraznému poškození této sochy - takže musela být „slepována“. K Památníku padlých byly zpravidla na Bílou sobotu místním Sborem dobrovolných hasičů kladena kytice.

Fotografie pochází z roku 1996.

Nyní obraťme pozornost k těm, kterým byl tento památník určen :

Na levém sloupku:

Mašín Jos.
+12.4.1917 st.22 r.
(*19.5.1895 č.p.21)

Karas Jar.
+19.8.1919 st.23 r.
(*18.1.1895)

Nepraš Ant.
+1.2.1916 st.20 r.

Kratochvíl Al.
nezvěstný st.20 r.
(asi č.p.18)

Maksa Frant.
+7.7.1918 st.30 r.
(zdejší učitel)

Štorek Jos.
+15.6.1918 st.28 r.

Syřínek Václ.
nezvěstný
(*30.1.1881 č.p.52)

Na pravém sloupku:

Michálek Jos.
+10.1.1916 st.36 r.
(*7.12.1880 č.p.14)

Kupka Kar.
+24.10.1914 st.26 r.
(asi č.p.8 či 38)

Vojta Al.
+1.12.1916 st.37 r.
(*23.12.1879 č.p.52)

Radoň Jos.

(asi syn Jana
*3.7.1897 č.p.28)

Roháček Václ.
+22.6.1919 st.36 r.
(*8.11.1882)

Hejduk Jos.
+28.7.1917 st.43 r.
(*3.4.1874 č.p.33)

Pšenička Al.
nezvěstný
(asi *17.4.1882 č.p.10)

Prohlédněme si některé podobizny zde z r.1996 dosud zachované a seřazené tak jako na památníku -

Mašín Josef

Maksa František
Foto z Kroniky

Michálek Josef

Karas Jaroslav

Štorek Jeseř

Syřínek Václav

Vojta Alois

Stav památníku padlých na fotografii z roku 2007, tedy už po krádeži lva.